

www.omkonst.com:

En seendets symbios

Rita Lundqvist, Galleri Lars Bohman, Karlavägen 9 (ny adress), Stockholm 15/10 - 20/11 2011

Text: Leif Mattsson

"I porten", 2011, olja på pannå, 32x36 cm © Rita Lundqvist

"Måne", 2011, olja på pannå, 40x40 cm © Rita Lundqvist

Att beskriva något bortom tankens slutna form, bortom de begränsande ordbilderna, är det Rita Lundqvists avsikt? Här finns inga dolda förförelsetrick. Snarare bygger hennes små, lågmälda målningar på en överenskommelse, på ett ingående i en pakt med betraktaren. Om inte denna överenskommelse realiseras sluter sig bilderna, blir till grå kvadrater på väggarna. Om pakten däremot blir verklighet uppstår något som skulle kunna kallas för en seendets symbios mellan betraktaren och konstnären.

Möjligen är detta förklaringen till den tudelade respons man får då Rita Lundqvists måleri kommer på tal. Få svenska konstnärer har så förbehållslösa supportrar som hon. Men kritikerna finns där också, de som ställer sig tvekande till hennes sakrala ikonografi och repetitiva hantverk. Det tycks närmast omöjligt att kunna placera sig i en neutral zon mellan dessa båda "läger". Tyckandet tär på bedömningsförmågan, åsikterna tömmer bilderna.

Förmodligen heter lösningen tystnad; att argumentera för eller emot Rita Lundqvists estetik saknar till slut allt värde. De som lärt sig uppskatta denna estetik, de som ser hennes lågmälda målningar som ett slags visuella böner, låter sig knappast övertygas av blasfemiska yttranden om monotoni. Kanske har de i hennes verk funnit en fristad, en motpol till vardagens vulgära bildbrus och aggressiva reklamestetik.

Det är svårt att värja sig emot det okonstlade i själva tilltalet samt det naiva i allegorierna. Mannen i porten som just gett katten mat symboliserar egentligen ingenting, han bara är. På samma sätt förhåller det sig med de två bäarna i "Säck och korg". Likt Becketts figurer har de fullt upp med sin egen existens, vars tyngd överstiger varje tänkbar börda.

Kan man läsa Rita Lundqvists bilder så? Beskriver hon figurer som med sina individuella variationer bär på ett universellt öde? Människor utan avsikt, utan program, utan mål – som ett slags tecken för en allmänmänsklig skörhet.

Stockholm 2011-10-26 © Leif Mattsson

"Säck och korg", 2011, olja på pannå, 48x60 cm © Rita Lundqvist

Galleri Lars Bohman, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

KOMMENTERA ARTIKELN (endast redaktionen kan läsa ditt inlägg)

Namn (frivilligt):

E-post (om svar önskas):

Här kan du lämna synpunkter på artikeln
till redaktionen: